

عنوان مقاله:

ارزیابی حداکثر بار آلودگیروانه مواد مغذی از حوزه آبریز به مخزن سد

محل انتشار:

سومین همایش و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد کارآموز

اکبر باغوند

مسعود طاهریون

خلاصه مقاله:

مواد مغذی ناشی از منابع آلاینده نقطه ای و غیرنقطه ای در یک حوزه آبریز موجب کاهش کیفیت آب مخزن در اثر بروز پدیده تغذیه گرایمی گردد. کاهش بار مواد مغذی حوزه آبریز با تعیین بهترین راهکارهای مدیریتی (BMP) در راستای تخصیص حداکثر بار آلودگی روزانه (TMDL) جهت تضمین سطح استاندارد کیفیت آب مخزن انجام میگردد. در این تحقیق از مدل شبیه سازی حوزه آبریز SWAT جهت تعیین میزان بار آلودگی فسفر کل ورودی به مخزن استفاده شده و اثر این بار توسط مدل چاپرا در مخزن شبیه سازی شده است. با توجه به استاندارد تغذیه گرایمی مربوط به شاخص غلظت فسفر کل مقدار حداکثر بار مجاز ورودی به مخزن به دست آمده و با تدوین بهترین راهکارهای مدیریتی در کاهش بار فسفر ترکیب گزینه های مختلف کنترلی شامل تصفیه فاضلاب بارهای نقطه ای و راهکارهای کاهش بارهای غیر نقطه ای شامل برکه های نگهدارنده، آبراهه با پوشش سبز و فیلترهای محافظ در حوزه آبریز تعریف شده و کارایی آنها به همراه هزینه مربوطه با هم مقایسه و تحلیل گردیده است. نتایج نشاندهنده کارایی مدل تعریف شده حوزه و مخزن در تعیین سیاستهای کنترلی بار آلودگی و تخصیص بهینه حداکثر بار آلودگی روزانه با رویکرد حوزه های جهت بهبود شرایط کیفی مخزن سد ستارخان در آذربایجان شرقی میباشد.

کلمات کلیدی:

تغذیه گرایمی، حداکثر بار آلودگی روزانه (TMDL)، بهترین راهکار مدیریتی (BMP)، مدل SWAT

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/68346>

